

*PR
EMI
2025*

ITURBI

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

València|és|música

PR
EMI
2025

ITURBI

XXIII Concurs Internacional de Piano de València Iturbi

València acull cada dos anys un dels esdeveniments culturals més importants per a la ciutat a escala internacional, el Concurs Internacional de Piano de València Iturbi, organitzat per la Diputació de València, que va ser creat per l'insigne mestre Joaquim Rodrigo el 1981.

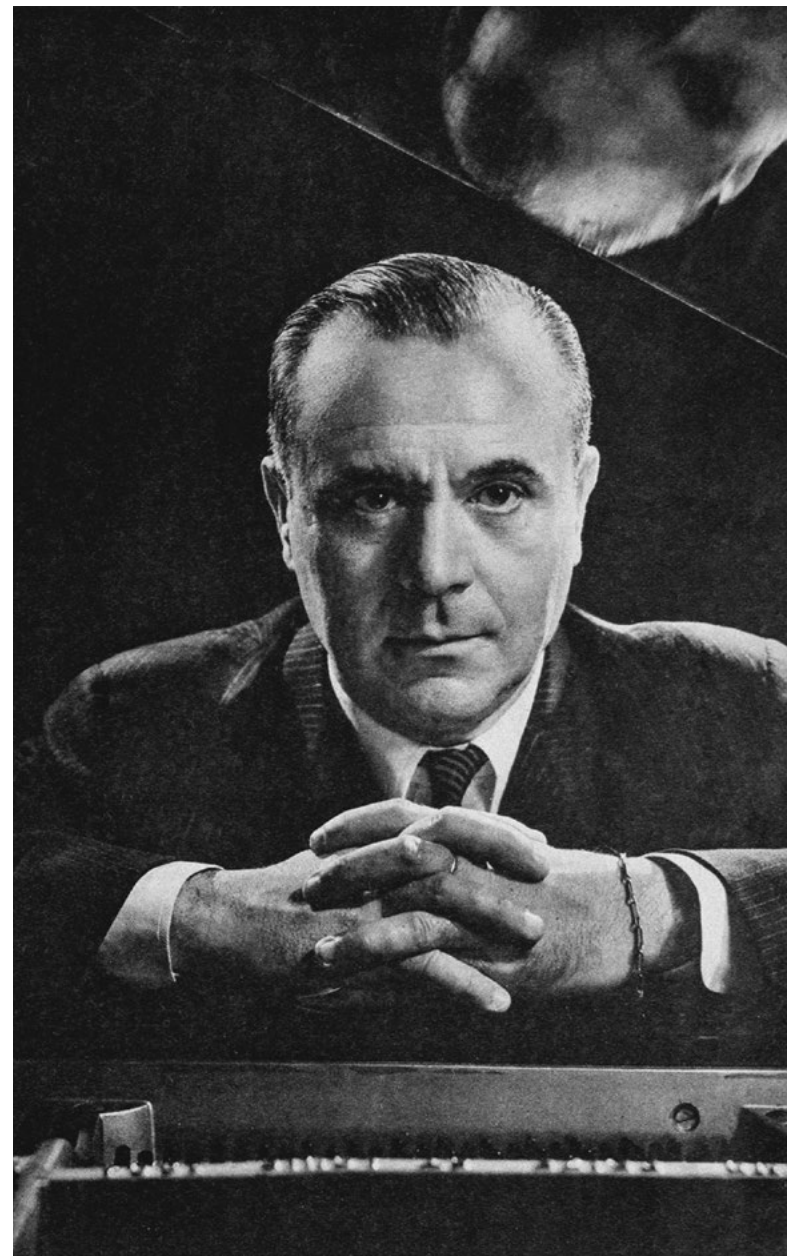
Amb el nom de Josep Iturbi, es ret homenatge a este pianista excepcional que, amb la seua singular i enlluernadora personalitat, el seu extraordinari pianisme i la seua generositat, va portar el nom de València per tot el món.

L'èxit d'este concurs està avalat pels excel·lents pianistes guardonats al llarg de les vint-i-dues edicions precedents i pels importants premis que s'hi atorguen. A més de la considerable dotació econòmica, el compromís de la Diputació de València amb els joves talents premiats és impulsar-los en el seu desenvolupament professional a través de recitals per la Comunitat Valenciana i l'estranger. Els guanyadors i finalistes de la passada edició van tindre l'oportunitat d'actuar en llocs emblemàtics com la Casa de la Cultura de Xàtiva, el Teatre Begoña del Port de Sagunt, la Casa de Cultura d'Utiel, la Sala Gomis d'Ontinyent, el Centre Polivalent d'Oliva, la Llar Musical Santa Cecília de Chelva, el CC La Beneficència o l'Auditori Manuel de Falla de Granada, a més de la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma, la Casa della Musica a Parma o l'església dels Jacobins a Tolosa.

El Concurs es du a terme amb la col·laboració d'institucions i entitats públiques i privades com l'Ajuntament de València, el Palau de la Música de València, l'Institut Valencià de Cultura, el Conservatori Professional de Música de València, la Societat Filharmònica

de València, Kawai, Shigeru Kawai, Clemente Pianos, Ibs Classical, la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma, Piano aux Jacobins i la Fundació Arxiu Manuel de Falla.

L'internacionalment reconegut compositor granadí, Sebastián Maríné, ha sigut el triat per a la composició de l'obra obligada de la XXIII Edició. Escoltarem l'obra *Gra*. Esperem expandir el nom de València i l'interés del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi a través de la qualitat dels 22 concursants seleccionats.

José Iturbi

Josep Iturbi (València, 1895-Los Angeles, 1980) és, sens dubte, un dels pianistes espanyols més emblemàtics de la seua generació. Harold C. Schonberg, en el seu llibre *The great pianists*, l'assenyala com el pianista espanyol més famós del període anterior a la Segona Guerra Mundial. Entre els seus mestres, hi figuren María Jordán, Joaquín Malats i José Bellver, sota la direcció dels quals obté el primer premi del Conservatori de València el 1909.

El 1911 es va traslladar a París, on va estudiar amb Victor Staub i Wanda Landowska. El 1913 se li va concedir el primer premi del Conservatori, juntament amb Robert Casadesu i Marcelle Meyer. L'etapa parisenca li va servir per a entrar en contacte amb les figures més il·lustres del panorama musical de l'època, entre ells, Ígor Stravinski.

La Primera Guerra Mundial el va obligar a tornar a València, però això no va ser obstacle per a fer gires de concerts per Espanya, com a solista en recitals i també en companyia de la seua germana Amparo, excel·lent pianista, amb qui va tindre una important trajectòria professional.

El 1915 va viatjar a Zúric. L'estada en esta ciutat va ser determinant per a la seua carrera. L'empresari Schürmann es va convertir en el seu representant i li va obrir portes per a iniciar una carrera meteòrica. El 1918, amb només 23 anys, li van oferir una càtedra de piano al Conservatori de Ginebra.

Durant les seues gires per Europa, es va preocupar per donar a conèixer obres dels seus contemporanis i, sobretot, música espanyola. Van formar part del seu repertori habitual la *suite Ibèria* d'Albéniz, *Goyescas* o *El Pelele* de Granados, així com obres dels compositors valencians Joaquim Rodrigo, Manuel Palau o Leopold Magenti.

El 1929 va viatjar per primera vegada als Estats Units i hi va oferir una sèrie de concerts amb l'Orquestra del Concertgebouw sota la direcció de Willem Mengelberg. Un any més tard, va fixar la seua residència a Nova York i va iniciar la seua carrera com a director d'orquestra. Entre 1936 i 1944, serà el titular de la Rochester Philharmonic Orchestra. Així mateix, va dirigir l'Orquestra Filharmònica de Nova York i les Orquestres Simfòniques de Chicago i Boston, a més de moltes altres. Gràcies a les seues freqüents aparicions en la ràdio, Iturbi va arribar a tindre una enorme popularitat en la seua

doble faceta de pianista i director. Des de 1940, es va establir a Beverly Hills. La seua incursió en el món cinematogràfic va multiplicar la seua fama, ja que va arribar a un públic molt més nombrós.

Va ser un intèrpret compromés amb la seua ciutat i es va involucrar a ajudar l'Orquestra Municipal en el període de la postguerra, així com a obtindre fons en benefici dels afectats per la tràgica riuada de 1957 a través de diverses gires de concerts.

Entre moltes altres distincions, se li va concedir l'Orde Civil d'Alfons X el Savi i se'l va nomenar membre honorari de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Ferran. La seua àmplia discografia ofereix només un acostament a este intèrpret excepcional, valencià universal, que en el seu moment va ser capaç de captivar i arribar a tota classe de públic.

Ana Guijarro

Vicente J. Mompó Aledo

© Raquel Abulaila

El Concurs Internacional de Piano de València Iturbi aplega a la seua XXIII Edició consolidat com un dels grans referents culturals de la nostra terra. No és només una cita amb l'excel·lència artística, sinó també un homenatge a la figura de Josep Iturbi, un valencià universal la trajectòria del qual ens continua inspirant més d'un segle després.

La Diputació de València torna a reafirmar la seua implicació amb la música, amb la cultura i amb el talent jove. Perquè per a nosaltres, la música no és un mer element cultural: és una senya d'identitat, una herència col·lectiva que enriqueix les nostres comarques i projecta al món als nostres intèrprets.

Este certamen transforma València en un punt de trobada per a les noves generacions de pianistes, que ací troben un escenari a l'alçada del seu esforç i una oportunitat real per a obrir-se camí. No en va, l'Iturbi forma part de la Federació Mundial de Concursos Internacionals de Música, situant-se al nivell de les competicions més prestigioses del planeta.

La història del mateix Josep Iturbi ens recorda fins a quin punt l'aposta institucional pot marcar una carrera. En 1910, la Diputació va confiar en ell en una ajuda decisiva que va ser molt més que una beca: va ser una aposta pel futur. Hui, 115 anys després, seguim en el mateix lloc, al costat del talent, de la joventut creadora i de la música com a bé comú.

En esta edició, en un jurat presidit pel mestre Joaquín Achúcarro, tornarem a viure moments inoblidables i a escriure una nova pàgina en esta herència col·lectiva.

Gràcies a tot l'equip que el fa possible: a l'organització, al personal tècnic i als qui, des del treball discret, permeten que este projecte continue creixent.

Benvingudes i benvinguts al XXIII Concurs Internacional de Piano de València Iturbi. Que la música torne a ser el llenguatge que ens unix.

Vicente J. Mompó Aledo

President de la Diputació de València

© Raquel Abulaila

Paco Teruel

El mes de gener ja vam saber que la XXIII Edició del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi seria especial, ja que el 2025 s'ha batut el rècord d'inscripcions des de la creació del concurs el 1981. Enguany, s'hi han arribat a inscriure 200 aspirants de 40 nacionalitats diferents. A més, el jurat encarregat de triar les persones aspirants en eixa primera fase va destacar l'altíssim nivell de cada una i també la seua joventut, ja que l'Iturbi s'ha consolidat com una gran oportunitat per a joves pianistes de tot el món que volen impulsar la seua projecció i carrera artística.

En este cas, el jurat encarregat de la preselecció, al capdavant del qual ha estat la pianista i directora artística del Concurs i Festival Iturbi, Ana Guijarro, ha tingut el repte de triar els millors intèrprets d'entre un grup que, en conjunt, ja era excellent. Enhorabona a tots i els anime a continuar avant amb la vostra vocació, com el do increïble que és. Les valencianes i valencians sabem bé què és estimar la música, perquè la nostra terra no seria el que és sense música.

Ja ho va dir el mateix Josep Iturbi: «La música és un pont pel qual tots podem caminar», i per eixe pont metafòric transitarem persones de totes les edats, nacionalitats i cultures durant esta nova edició del nostre estimat concurs de piano, que, a més de ser una important plataforma de l'art, dona encara més prestigi a la província de València com a referent en l'àmbit musical a escala internacional.

Els convida i anime a acostar-se al piano a través dels concerts que tindran com a seu el Palau de la Música, començaran amb 22 intèrprets i acabaran en una gran final amb només tres finalistes, que actuaran juntament amb l'Orquestra de València. Seran uns dies emocionants que viurà amb gran intensitat el jurat internacional que presidix el gran artista, Joaquín Achúcarro.

M'agradaria agrair la gran tasca de tot l'equip que fa possible que el nivell del concurs augmente cada any i enviar el meu afecte a tots eixos ciutadans i ciutadanes que vibren amb cada un dels concerts. Finalment, com no podia ser d'una altra manera, vull desitjar molta sort a tots els participants. Visca la música!

Paco Teruel

Diputat de l'Àrea de Cultura de la Diputació de València

© Bernard Martínez

Joaquín Achúcarro

Vull donar una cordial benvinguda a qui, gràcies al Concurs Iturbi, gaudireu de l'hospitalitat d'este meravellós poble valencià. Un poble que, en la recent catàstrofe de la dana, ha sorprès el món amb el seu coratge, resistència i fantàstica capacitat, entrega i sentit d'ajuda als altres.

En l'últim concurs de 2023, vam tindre 184 inscripcions de 36 països, un nombre que va ser un autèntic rècord. Esta vegada han sigut 200 pianistes de 40 països, un altre rècord.

Vull agrair ací l'esforç colossal del jurat de preselecció per a aconseguir reduir-ne el nombre de 200 pianistes a 22, que es presentaran a València. I des de la primera prova, esta vegada en el Palau de la Música de València, tindrem 10 dies per a gaudir-ne escoltant el repertori pianístic de més qualitat en l'àmbit internacional.

El nostre treball com a jurat serà trobar i llançar a l'aire un talent i artista especial, que ha de volar amb ales pròpies. I en este concurs hi ha candidats i candidates que ja volen...

Visquem estos dies irrepetibles escoltant un grup de joves pianistes que ens oferixen el millor de si mateixos.

Vaig tindre la immensa sort de conèixer i ser amic de José Iturbi, un valencià universal que va aconseguir un èxit internacional increïble a força de treball dur i constant, un exemple a seguir per a les generacions de pianistes joves, com ho va ser per a la nostra.

Vos donem la benvinguda a València i al Concurs Internacional de Piano de València Iturbi.

Joaquín Achúcarro

Director artístic del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi

**XXIII
CONCURS
INTERNACIONAL
DE PIANO
DE VALÈNCIA
ITURBI**

4 juny - 14 juny 2025

pianoiturbi.dival.es

CONTINGUT

Entitats col·laboradores_p. 15

Jurat del Concurs_p. 17

Orquestra de València_p. 36

Premis_p. 41

Calendari del Concurs_p. 42

Concert extraordinari_p. 42

Programa i concursants_p. 43

PR
EMI
2025

ITURBI

ENTITAT ORGANITZADORA

Servici de Cultura

Àrea de Cultura de la Diputació de València

ENTITATS COL·LABORADORES

Institut Valencià de Cultura, de la Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport. Generalitat Valenciana

Ajuntament de València

Palau de la Música de València

Societat Filharmònica de València

Shigeru Kawai

Clemente Pianos

Conservatori Professional de Música de València

Fundació Arxiu Manuel de Falla

Reial Acadèmia d'Espanya a Roma

Piano aux jacobins. Festival International, Toulouse

Fondazione Arturo Toscanini, Parma

COMISSIÓ ARTÍSTICA

President

Francisco Teruel Machí
Diputat de l'Àrea de Cultura de la Diputació de València

Director

Joaquín Achúcarro Arisqueta

Vocals

Ana Guijarro Malagón
María Emma Jiménez Sanz

Secretaria

Josep Vidal Borràs
Cap del Servei de Cultura de la Diputació de València

Coordinació tècnica

Tamara Martínez, Julián Rodríguez i Elisa Cataluña

Coordinació administrativa

Imma Carbó, Luis Carlos Hernández, Amparo Pérez, Luis Blanco

Traducció

Departament de Foment de l'Ús del Valencià

Compositor de l'obra d'interpretació obligada

Sebastián Marín

Director de finals amb orquestra

Guillermo García Calvo

Presentació

Lara Salvador
Laura Grande
Josep Zapater

Pianos del Concurs

Shigeru Kawai
Steinway & Sons

JURAT DEL CONCURS

Joaquín Achúcarro_*President*

Ana Guijarro
Catherine D'Argoubet
Paul Hughes
Jorge Luis Prats
Nicola Sani
Nikolai Demidenko
Didier Schnorhk
Janina Fialkowska

Joaquín Achúcarro

Piano, President del Jurat del Concurs

«The piano is a percussion instrument. Some extraordinary pianists, and Joaquín is one of them, can make it appear that the piano goes legato and that the notes grow into each other... there is a very particular sound that he can make that now very, very few pianists can make. It's a very rare thing and it's instantly recognizable.»

-Sir Simon Rattle, in *Opus Arte DVD*-

Nascut a Bilbao, la seua victòria a Anglaterra al Liverpool International Competition (guanyat un any abans per Zubin Mehta en la modalitat de director d'orquestra) i les crítiques entusiastes en els periòdics londinencs després del seu debut amb la London Symphony en el Royal Festival Hall, va marcar l'inici de la seua carrera.

La seua ininterrompuda activitat concertística internacional li ha portat a 61 països, actuant en sales com Berlin Philharmonie, Carnegie Hall, Avery Fisher hall, Concertgebouw, Kennedy Center, Musikverein, Royal Albert Hall, Festival Hall, Teatre Scala, Suntory Hall, Sydney Opera House, tant en recitals com solista d'orquestres com ara Berlin Philharmonic, Chicago Symphony, Nova York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, La Scala di Milà, Sydney Symphony, London Philharmonic, BBC Symphony, National de France, Yomiuri, Tòquio Metropolitan Symphony, Tòquio Philharmonic, RIAS Berlin, totes les orquestres d'Espanya al costat de més de 400 directors com ara Abbado, Chailly, Davis, Mehta, Ozawa o Rattle...

Nomenat «Artist for Peace» per la UNESCO en París en reconeixement a la seua «extraordinària labor artística». És Accademico ad Honorem de la Accademia Chigiana de Siena (Itàlia). Medalla d'Or a les Belles Arts, Premi Nacional de Música, i Gran Cruz del Mèrit Civil. Així mateix, és Acadèmic honorari de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Ferran de Madrid i Doctor Honoris causa per la Universitat Autònoma de Madrid.

Igualment, la International Astronomical Union (IAU) va acordar nomenar el miniplanet 22191 amb el nom de Achúcarro, en homenatge a la seua trajectòria universal.

La revista francesa DIAPASON va incloure una gravació de Joaquín Achúcarro entre «Els 100 plus beaux disques de piano de tout els Temps», al costat de llegendes com Rachmaninoff, Horowitz, Rubinstein, Cortot, Richter, Gould o Brendel...

El seu DVD *Achúcarro plays Brahms* del concert n. 2 de Brahms amb la London Symphony i Sir Colin Davis (Opus Art) va rebre 5 estrelles en tota Europa i va saltar al número u en la llista de Best sellers del gegant Amazon.

Poc després Euroarts va publicar el seu nou DVD *Falla and Friends* amb *Les Nits als Jardins d'Espanya* de Falla juntament amb la Filharmònica de Berlín i Sir Simon Rattle gravat en el Philharmonie Hall de Berlín, rebut també amb entusiasme per crítica i públic.

A petició del compositor, Achúcarro va revisar i va gravar per a SONY la seua versió del Concert de Joaquín Rodrigo amb l'Orquestra de València i Manuel Galdúf. Així mateix, SONY ha reeditat les seues famoses *Goyescas* i *Les Nits de Falla* amb la London Symphony i Eduardo Mata. I en el 2019 Sony Japan ha publicat un doble CD amb tota la música espanyola gravada per Achúcarro per a ells.

A més, ha gravat amb RCA, BMG, Claus, Assaig, Dolce Volta, Màster of Arts i Etnos rebent premis per les seues gravacions de Ravel, Falla, Granados, Brahms, Schumann, Schubert, Chopin, Beethoven, Debussy, Bartok, Rachmaninoff, Scriabin, Turina i Hermann.

Des d'agost 1989 fins a maig 2022 ha tingut la Càtedra de piano J. E. Tate de la SMU de Dallas, combinant els seus períodes d'ensenyança amb la seua atapeïda agenda de concerts.

En 2008, un grup de persones i institucions de Dallas va crear la Joaquín Achúcarro Foundation per a perpetuar el seu llegat artístic i docent i ajudar a pianistes alumnes seus, en el començament de les seues carreres.

Ana Guijarro

Ana Guijarro és una de les pianistes més reconegudes de la seua generació. Formada principalment en el Real Conservatori Superior de Música de Madrid amb Antonio Lucas Moreno i Carmen Díez Martín, - el seu referent més decisiu -, amplia estudis a Roma sota la direcció de Guido Agosti i en l'École Normale de Musique de París amb Marian Rybicki.

Està en possessió de diversos Premis i distincions destacant el Diploma d'Honor obtingut en el gran Concurs Internacional F. Chopin, Varsòvia 1980.

En 1982 va obtenir mitjançant concurs oposició una càtedra de piano, exercint la seua labor pedagògica en els Conservatoris Superiors d'Alacant i Sevilla, i des de 1997, en el Real Conservatori Superior de Música de Madrid on ha sigut Catedràtica de Piano fins a la seua jubilació en 2020, i directora en dos períodes, el primer entre els anys 2012 i 2013, i el segon entre 2014 i 2020. En 2021 li va ser concedida la Medalla d'Or de la Institució.

Profunda i activament interessada en l'ensenyança musical és molt demandada per jòvens pianistes de tota Espanya i de l'estranger per a estudiar sota la seua tutela. Compta amb un deixant innombrable d'alumnes que ostenten llocs de responsabilitat en l'ensenyança musical, no sols a Espanya sinó en països de la UE. A més, ha sigut formadora d'algunes de les figures més rellevants del panorama pianístic actual, alguns d'ells guardonats en els Concursos més prestigiosos a nivell internacional.

És professora emèrita del Real Conservatori de Madrid i Assessora de l'Escola Superior de Música Reina Sofia.

Ana Guijarro

Catherine d'Argoubet

Mentres estudiava medicina, Catherine d'Argoubet va crear el Festival Piano aux Jacobins amb l'extraordinari teló de fons del claustre del monestir dominic, i actualment és la seua directora artística. Organitza concerts per tot el món i treballa amb els millors artistes. Este festival pretén oferir una plataforma a jòvens artistes al costat d'artistes de fama internacional fetillats per l'ambient d'este famós claustre.

En un espai de temps relativament curt, el festival s'ha fet amb un públic fidel. Això ha permés al festival ampliar el seu repertori per a incloure jazz, gràcies a Michel Petrucciani, nous encàrrecs, la creació de la sèrie "Un quadre, una obra" en el museu d'art contemporani, i també música romàntica francesa gràcies a una associació amb la Fundació Bru-Zane.

En 1986, va fundar el cicle musical Grands Interprètes à Tolosa i va convidar als millors directors d'orquestra, com a C. M. Giulini, N. Harnoncourt, B. Haitink, S. Ozawa, R. Muti, P. Boulez, L. Maazel, C. Von Dohnanyi, Z. Mehta, R. Chailly, V. Gergiev, I. Termikanov, M. Tilson Thomas e I. Nezet Séguin. Com a resultat, les orquestres més destacades visiten Tolosa: Scala de Milà, Concentus Musicus de Viena, Filharmònica de Viena, Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig, Concertgebouw, LSO, Simfònica de San Francisco, Filharmònica de Sant Petersburg i Orquestra del Teatre Mariinsky, entre altres.

Catherine d'Argoubet

Paul Hughes

Graduat pel Trinity College of Music, la carrera de Paul Hughes al capdavant de la gestió artística li ha portat a dirigir importants orquestres al Regne Unit, com la Academy of Ancient Music, la Royal Scottish National Orchestra, el Monteverdi Choir and Orchestra i, més recentment, la BBC Symphony Orchestra i els BBC Singers. També va passar cinc anys en IMG Artists en la gestió d'artistes i la producció d'esdeveniments.

Ex governador de l'Escola de Música i Drama de Guildhall durant nou anys, Paul sent passió per descobrir i promoure la pròxima generació de músics i públics. És membre del cos docent de direcció d'orquestra del Royal College of Music de Londres, així com professor convidat en diversos conservatoris del Regne Unit, Europa i el Japó.

La carrera de Paul Hughes se centra en descobrir, orientar i promoure jòvens directors d'orquestra, compositors i instrumentistes.

És director de Programació i Mentoria en la Lead Foundation de Finlàndia; participa en el prestigiós programa noruec Dirigentløftet, on va pronunciar el discurs d'obertura en la conferència Conducting Change de 2023, i assessora a diversos clients, com el National Concert Hall de Dublín, l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham i el Real Cos de Música de l'Exèrcit.

Paul Hughes és convidat regularment com a jurat en concursos internacionals com els concursos de piano Hamamatsu, Hastings i Honens; els concursos de piano i violí Long Thibaud Crespín; els concursos de direcció d'orquestra Besançon i Svetlanov i el programa de jòvens compositors de la NCPA a Pequín, la Xina. Formarà part del jurat del primer Concurs de Violoncel Clàssic en 2026.

Membre honorari de Trinity Laban, la Guildhall School of Music & Drama i el Royal College of Music, Paul Hughes va ser nomenat Cavaller de Primera Classe de l'Orde del Lleó pels seus servicis a la música i als músics finlandesos. És membre de la junta de l'Òpera Nacional de Gal·les i membre del Consell del Cos Real de Música de l'Exèrcit.

© James Barrett

Paul Hughes

Jorge Luis Prats

La carrera de Jorge Luis Prats va tindre un ascens fulgurant després de la seua primera presentació en el Festival Internacional de Piano de Miami el 2007, que el va situar de nou entre els pianistes més importants dels nostres dies.

Després del seu aclamat debut en el Concertgebouw d'Amsterdam el 2008, Prats hi va ser convidat de nou les tres temporades següents. El 2010, es va presentar amb gran èxit en la Salle Pleyel de París i al festival Piano aux Jacobins de Tolosa. Des de llavors, és convidat regularment pels cicles de piano francesos més prestigiosos com Les Grands Interprètes de Lió, el Grand Théâtre d'Aix de Provença, el Piano 4 Etoiles de la Salle Pleyel de París, el festival La Roque d'Anthéron, etc.

Ha fet gires per Europa, Amèrica Llatina, la Xina, el Japó i Corea, i ha tocat amb orquestres com la Filharmònica Real de Londres, la Simfònica de la BBC, l'Orquestra del Teatre Mariinski, la Simfònica de la Ràdio de Frankfurt, l'Òpera Estatal de Berlín, la Simfònica de Viena, l'Orquestra de París, la Filharmònica de Montecarlo, l'Orquestra Filharmònica Ciutat de Mèxic, la Filharmònica de Bogotà i la majoria de les orquestres espanyoles: Orquestra Nacional d'Espanya, Simfònica de Galícia, Simfònica de Barcelona, Orquestra de València, Filharmònica de Gran Canària, Simfònica de Tenerife, etc.

Jorge Luis Prats va nèixer a Camagüey (Cuba) el 1956. Després de graduar-se en l'Escola Nacional de les Arts de l'Havana, va ser becat per a estudiar en el Conservatori Txaiovski de Moscou. Va continuar els seus estudis en el Conservatori de París amb la mestra francobrasileira Magda Tagliaferro, i després, en la Hochschule für Musik und darstellende Kunst de Viena amb Paul Badura-Skoda.

Als 21 anys, Jorge Luis va guanyar el primer premi del prestigiós concurs Marguerite Long a París, així com el premi especial a la millor interpretació de les obres de Ravel i Jolivet.

Jorge Luis Prats

Nicola Sani

Nicola Sani (Ferrara, Itàlia, 1961) és compositor i director artístic. Es va especialitzar amb Karlheinz Stockhausen després d'estudiar composició amb Domenico Guaccero i música electrònica amb Giorgio Nottoli. Va assistir als seminaris de composició de Tristan Murail, George Benjamin i Jonathan Harvey.

És autor d'obres per a teatre musical i dansa, composicions simfòniques i de càmera, intermèdia, electrònica en viu i mitjans fixos, encarregades i interpretades per importants temporades i festivals a Itàlia i a l'estranger. Actualment és director artístic de l'Acadèmia Chigiana de Siena, membre de la junta directiva de la Fundació Arxiu Luigi Nono de Venècia, membre de la junta artística de la IUC (Institució Universitària de Concerts) de Roma i membre de la junta científica de la Fundació Bassiri.

Entre els seus nombrosos reconeixements es troben el Prix Ars Electronica Linz-Golden Nica en 1990, el Premi Guggenheim i el títol de "Chevalier des Arts et des Lettres", concedit pel Ministre de Cultura francès en 2011. Així mateix, en 2023 va ser nomenat Acadèmic Honorari de la prestigiosa Acadèmia de Belles Arts de Florència, seguit del seu nomenament com a Acadèmic Correspondent en 2024.

Ha sigut director general i artístic del Teatre Comunale de Bolonya, membre del consell d'administració i director artístic del Teatre dell'Opera de Roma, president de l'Institut Nacional d'Estudis Veridianos de Parma i president de la Fundació Isabella Scelsi de Roma, dedicada al llegat cultural del compositor Giacinto Scelsi. Va ser director artístic del projecte Sonora, director artístic del Festival Emergenze de Roma, comissari de la secció d'art electrònic del Festival RomaEuropa i director de la secció de música del Festival d'Art Electrònic de Camerino, membre de la junta de Opera Europa, assessor de l'Acadèmia Alemanya Vila Massimo i de l'Acadèmia Americana a Roma.

© Hugues Roussel

Nicola Sani

Nikolai Demidenko

Nikolai Demidenko, pianista i pedagog, es va graduar en el Conservatori Tchaikovsky de Moscou sota la direcció de Dmitri Bashkirov. Va ser guardonat en el Concurs Internacional de Mont-real (1976) i en el Concurs Internacional Tchaikovsky (1978). En 2014 va rebre un Doctorat Honorari de la Universitat de Surrey per la seua contribució a la música.

Al llarg de la seua carrera, Demidenko ha interpretat un vast repertori de concerts amb orquestres i recitals en canviades de nom sales de concerts de tot el món, destacant a compositors com Beethoven, Chopin, Brahms, Prokófiev, Rachmaninov, Scriabin, Medtner i Tchaikovsky, la qual cosa li ha valgut el reconeixement internacional pel seu virtuosisme, musicalitat i habilitats interpretatives.

La seua discografia inclou 40 CD, amb gravacions destacades per a Hyperion Rècords. Entre els seus àlbums més aclamats es troben els Concerts per a piano de Prokófiev, Scriabin i Tchaikovsky, el seu CD de Rachmaninov i Medtner, guardonat per la BBC Music Magazine i Diapason d'Or, així com el Preis der deutschen Schallplattenkritik. El seu àlbum de Chopin, publicat per ONYX, va rebre el Premi Especial de l'Aniversari de Chopin en MIDEM 2010.

A més de la seua carrera com a intèrpret, Demidenko ha ensenyat a jòvens pianistes a Austràlia, Alemanya, la Xina, Espanya, Polònia, Rússia, Suïssa i el Regne Unit. Ha sigut jurat en concursos internacionals de piano, com el Concurs Liszt d'Utrecht, el Concurs de Leeds i el Concurs Fryderyk Chopin de Varsòvia, entre altres. Actualment viu a Espanya i ensenya a l'Escola d'Arts Musicals de Madrid.

© Mercedes Segovia

Nikolai Demidenko

Didier Schnorhk

*Secretari general del Concours de Genève -
Concurs Internacional de Música*

*President del Consell, Escola Superior de Música
de Ginebra (HEM Genève)*

Nascut en 1962 en el si d'una família de músics, Didier Schnorhk és secretari general del Concurs Internacional de Música de Ginebra (Concours de Genève), un dels concursos de música més antics i prestigiosos del món des de 1999. Supervisa el funcionament diari de la institució i coordina la seua política artística. Durant més de dos dècades, ha organitzat més de quaranta concursos internacionals en diverses disciplines instrumentals i vocals, així com de composició. També ha posat en marxa nombroses iniciatives de divulgació pública i ha creat un programa de desenvolupament professional per a joves artistes. Sota la seua direcció, el Concurs de Ginebra s'ha convertit una vegada més en una de les principals institucions internacionals en el seu camp.

Didier Schnorhk, violoncellista graduat en el Conservatori de Ginebra i llicenciat en Literatura per la Universitat de Ginebra, va començar la seua carrera com a músic professional i va tocar en nombroses formacions. De 1994 a 1998 va ser assistent administratiu de Thierry Fischer, director artístic de l'Orquestra de Cambra de Ginebra, abans d'assumir la direcció del Concours de Genève. També és autor de nombrosos textos musicològics per als concerts que organitza, i participa regularment en programes de ràdio i impartix xarrades en la Universitat de Ginebra. Ha format part de nombrosos jurats d'exàmens en la HEM i en concursos internacionals.

Reconegut pels seus parells, Didier Schnorhk va ser elegit president de la Federació Mundial de Concursos Internacionals de Música (WFIMC) en 2015 i reelegit en 2018. Apassionat pels intercanvis interculturals, ha viatjat molt, ha donat conferències en nombrosos països i ha participat en nombroses associacions. Ex membre del comité del Festival Archipel i del Ensemble Contrechamps, continua sent membre de l'Institut Nacional de Ginebra i president de l'Associació de Cors de Ginebra. És president de la Universitat de Música de Ginebra (HEM) des de 2022 i va ser guardonat amb el Premi Pierre & Louisa Meylan en 2019 per la seua labor en suport dels joves músics.

© Anne-Laure Lechat

Didier Schnorhk

Janina Fialkowska

Durant quasi 50 anys, la concertista de piano Janina Fialkowska ha delectat al públic i a la crítica de tot el món. Ha sigut elogiada per la seua integritat musical, el seu enfocament refrescant i natural i la seua sonoritat pianística única, convertint-se així en «una de les grans dames del piano» (Frankfurter Allgemeine).

La seua carrera va enlairar en 1974, quan el llegendari Arthur Rubinstein es va convertir en el seu mentor després de la seua guardonada actuació en el seu primer concurs Màster Piano Competition, en la qual la van qualificar com «nascuda per a interpretar a Chopin» i es van establir les bases per a la seua identificació per a tota la vida amb este compositor.

Des de llavors, ha actuat amb les principals orquestres del món sota la batuta de directors com Zubin Mehta, Bernard Haitink, Lorin Maazel, Sir Georg Solti, Sir Roger Norrington, i també Yannick Nézet-Séguin i Klaus Mäkelä, per nomenar dos de la generació més jove. Ha obtingut gran reconeixement per una sèrie d'estrenes importants, en particular el recentment descobert Tercer Concert per a piano de Liszt amb la Simfònica de Chicago, i diversos concerts per a piano contemporanis.

El seu Canadà natal li ha concedit els seus més alts honors: «Oficial de l'Orde del Canadà», el «Premi 2012 del Governador General a la Trajectòria en Música Clàssica», així com tres doctorats honoris causa.

Recentment ha sigut membre del jurat del concurs ARD de Munic, del concurs Rubinstein de Tel Aviv i del concurs Liszt d'Utrecht, i ha sigut presidenta dels concursos de Ginebra i del Júnior Van Cliburn.

A l'octubre de 2021, la seua autobiografia, *A Note In Time*, va ser publicada amb gran èxit per Novum Publishers a Londres. L'obra ja està a la venda a tot el món.

Janina Fialkowska residix actualment a Baviera, Alemanya, i manté una agenda repleta de recitals, concerts i classes magistrals.

© Julien Faugère ATMA

Janina Fialkowska

ORQUESTRA DE VALÈNCIA

Va ser creada el 1943 sota la direcció de Joan Lamote de Grignon. De la seua dilatada vida musical, cal destacar-ne eixides a l'es-tranger, com la de França i el Regnen Unit (1950), Itàlia i Turquia amb Mstislav Rostropóvitx com a solista (1996), Alemanya (2002) i Àustria i Txèquia amb Joaquín Achúcarro al piano (2008), a més d'actuacions en els festivals internacionals de Schleswig-Holstein i Tage der Neuen Musik de Zúric.

Han sigut directors titulars H. von Benda, N. Annovazzi, H. Unger, J. Iturbi, E. García Asensio, Pedro Pirfano, García Navarro, Martínez Palomo, Benito Lauret, Manuel Galduf, Miguel Ángel Gómez Mar-tínez, Yaron Traub i Ramón Tebar.

Actualment, el director titular i artístic de l'orquestra és Alexander Liebreich. Entre els directors convidats hi figuren A. Argenta, C. Krauss, H. Unger, J. Martinon, S. Celibidache, R. Chailly, V. Fedosse-iev, K. Penderecki, I. Menuhin, P. Maag, H. Rilling, I. Temirkánov, J. López Cobos, G. Albrecht, F. P. Decker, R. Frühbeck de Burgos, G. Herbig, A. Litton, Z. Mehta, G. Nosedá, J. Panula, G. Pehlivanian, M. Plasson, C. Rizzi, P. Steinberg, W. Weller, V. Guériguev, etc. Entre els solistes que han col·laborat amb la formació, hi destaquen: Barenboim, Brailowski, Buchbinder, Iturbi, Hahn, Harrell, Kremer, Lupu, Maiski, Mintz, Oistrakh, Pires, Pogorelich, Rachlin, Rostropóvitx, Rubinstein, Segovia, Shaham, Sokolov, Stern, Szeryng, Vengerov, Volodos, Yepes o Zabaleta.

L'Orquestra té la seu al Palau de la Música de València.

Guillermo García Calvo

Director d'orquestra

Guillermo García Calvo és un dels directors d'orquestra espanyols més destacats de l'actualitat. Des de gener de 2020, és director musical del Teatre de la Zarzuela i, entre 2017 i 2023, va ser director general d'orquestra del Theater Chemnitz (Alemanya) i director titular de la Filharmònica Robert-Schumann. Durant l'etapa en Chemnitz, va atorgar un paper central a Richard Wagner, i va impulsar una nova producció de *L'anell del nibelung* (*Der Ring des Nibelungen*), l'òpera *El crepuscle dels déus* (*Götterdämmerung*), de la qual va rebre, el 2019, el Premi Faust a la millor producció d'òpera a Alemanya.

Nascut a Madrid el 1978, es va graduar en la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena, i el 2003 va debutar com a director d'òpera amb *Hänsel i Gretel* en el Schlosstheater de Schönbrunn. Des de llavors, manté una estreta relació amb l'Òpera de l'Estat de Viena, en la qual ha dirigit més de 200 funcions i 50 títols operístics, com *Macbeth*, *La flauta màgica*, *La traviata*, *El barber de Sevilla*, *L'elisir d'amore* i *Lucia di Lammermoor*. És també un convidat habitual de l'Òpera Alemanya de Berlín, en la qual ha dirigit *La Cenerentola*, *Carmen*, *Don Giovanni* i *Els pescadors de perles* (*Les pêcheurs de perles*), així com de l'Aalto-Theater d'Essen, amb títols com *Nabucco*, *La Bohème* i *Els puritans* (*I puritani*), entre altres.

En l'àmbit simfònic, ha dirigit orquestres com l'Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de Londres, la DRP Saarbrücken Kaiserslautern, l'Orquestra Simfònica d'Hamburg, l'Acadèmia Filharmònica de Bolonya, l'Orquestra Simfònica Nacional de Mèxic i diverses orquestres espanyoles.

Entre els seus compromisos recents i futurs, destaquen *El caballero de Olmedo*, d'Arturo Díez Boscovich, i *Doña Francisquita*, d'Amadeu Vives, en el Teatre de la Zarzuela; *Pan y toros* en el Palau de les Arts, i gales amb Juan Diego Flórez i concerts amb l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya (OCNE), l'Orquestra de Radiotelevisió Espanyola i l'Orquestra de València.

Ha sigut guardonat amb el Premi Codalario (2013), el Premi Leonardo da Vinci (2017) i el Premi Òpera XXI (2019) a la millor direcció musical.

© David Bohmann

Guillermo García Calvo

PREMIS

Primer premi

Dotat amb 30.000 euros per la Diputació de València, gravació d'un CD i gira de concerts.

Segon premi

Dotat amb 20.000 euros per la Diputació de València i gira de concerts.

Tercer premi

Dotat amb 10.000 euros per la Diputació de València i gira de concerts.

Premi per a finalistes

Dotat amb 5.000 euros per la Diputació de València per a cada un dels tres finalistes no guardonats amb el primer, segon o tercer premi.

Premi a millor finalista

Dotat en 3.000 euros per la Diputació de València al millor finalista no guardonat amb el primer, segon o tercer premi.

PREMIS ESPECIALS

Premi de la Diputació de València

Dotat amb 2.000 euros per la Diputació de València a la millor interpretació de música espanyola.

Premi de la Diputació de València

Dotat amb 2.000 euros per la Diputació de València a la millor interpretació d'una peça de Chopin.

Premi de la Societat Filharmònica de València

Dotat amb 2.000 euros per la Societat Filharmònica de València a la millor interpretació d'una sonata de Mozart i un recital al guanyador o guanyadora del primer premi.

Premi Kawai

Dotat amb 2.000 euros per Kawai Espanya a la millor interpretació d'un concert de Beethoven.

Premi del públic Clemente Pianos

Dotat amb 2.000 euros per Clemente Pianos al o a la millor concursant que trie el públic.

CALENDARI DEL CONCURS

PRIMERA FASE

4 de juny_a les 9.30 h_Palau de la Música

5 i 6 de juny_a les 10 h i a les 16.30 h_Palau de la Música

SEMIFINAL

7 i 8 de juny_a les 10 h i a les 17 h_Palau de la Música

FINAL

10 i 11 de juny_a les 18 h_Palau de la Música

GRAN FINAL

13 de juny_a les 19 h_Palau de la Música

GALA DE CLOENDA I LLIURAMENT DE PREMIS

14 de juny_a les 19.30 h_Teatre Principal

CONCERT EXTRAORDINARI

6 de juny_a les 19.30 h_Palau de la Música. Sala Iturbi

Marta Menezes, *piano*
Orquestra de València
Pablo González, director

Programa

Frederick Delius, The Walk to the Paradise Garden

Maurice Ravel, Concert per a piano per a la mà esquerra en re major

Piotr Ilich Chaikovski, Sinfonia n. 6 en si menor, op. 74 «Patética»

Entrades 20 € / 15 € / 10 €

PROGRAMA

Obra d'interpretació obligada

Sebastián Mariné (1957), *Gra*

CONCURSANTS

Robert Carlson_p. 44

Davide Cava_p. 46

Arsen Dalibaltayan_p. 48

Ruggiero Fiorella_p. 50

Juan Pedro García Oliva_p. 52

Fortunato Salvador García Piquer_p. 54

Yungyung Guo_p. 56

Nabeel Hayek_p. 58

Hyelee Kang_p. 60

Uladzislau Khandohi_p. 62

Jiyoung Kim_p. 64

Emin Kiourktchian_p. 66

Antoni Kleczek_p. 68

Rafael Kyrychenko_p. 70

Tiantuo Li_p. 72

Danylo Saienko_p. 74

Eugenia Sánchez Durán_p. 76

Natalie Schwamova_p. 78

Yifan Wu_p. 80

Min Joo Yi_p. 82

Robert Carlson

PRIMERA FASE. RECITAL

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 7 en do sostingut menor, op. 27, n. 1

Béla Bartók (1881-1945), Tres estudis per a piano, op. 18, Sz 72

1. «Allegro molto», 2. «Andante sostenuto», 3. «Rubato - Tempo giusto, capriccioso»

Johannes Brahms (1833-1897), Sonata n. 1 en do major, op. 1,

1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Allegro molto e con fuoco - Più mosso», 4. «Allegro con fuoco»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 8 en la menor, KV 310, 1. «Allegro», 2. «Andante cantabile e con espressione», 3. «Presto»

Isaac Albéniz (1860-1909), Suite Ibèria I, «Fête-dieu à Séville»

Sebastián Mariné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 32 en do menor, op. 111, 1. «Maestoso - Allegro con brio ed appassionato», 2. «Arietta. Adagio molto semplice e cantabile»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 4 en sol major, op. 58, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do major, op. 26, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro ma non troppo»

© Niles Singer

Robert Carlson

Originari d'un xicotet poble del centre de Virgínia, el pianista estatunidenc Robert Brooks Carlson va començar a tocar el piano als huit anys. Actualment residix a Nova York, on cursa estudis de Doctorat en Arts Musicals en el CUNY Graduate Center, és professor adjunt de música en el Hunter College i alumne de Soyeon Kate Lee.

Robert actua per tot els Estats Units i Europa com a solista i músic de cambra. Recentment ha actuat com a convidat en el Festival Internacional de Piano de Seattle i en el Randolph College, així com en Music In Midtown de Manhattan. Entre les seues influències recents destaquen Jeremy Denk, Conor Hanick i Julio Elizalde, i entre els seus professors a temps complet es troben Paulo Steinberg, Emily Yap Chua i Nicholas Ross.

Abans d'estudiar a Nova York, Robert es va llicenciar en el Conservatori de Música de Cincinnati i en la Universitat James Madison.

Davide Cava

PRIMERA FASE. RECITAL

Isaac Albéniz (1860-1909), de Suite Iberia II, «Triana»

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), 9 Variacions en re major sobre un minuet de Duport, K.V. 573

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 13 en do menor, op. 48 n. 1

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1937), Obertura «Romeu i Julieta», arran. de V. Gryaznov

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 3 en do major, op. 2 n. 3,, 1.«Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Scherzo. Allegro», 4. «Allegro assai»

Sebastián Maríné (1957), Gra

Franz Liszt (1811-1886). Sonata en si menor, S. 178, «Lento assai. Allegro energico – Andante sostenuto – Quasi adagio – Allegro energico – Stretta quasi Presto – Presto – Andante sostenuto – Allegro moderato – Lento assai»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do menor, op. 37, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Johannes Brahms (1833-1897), Concert per a piano i orquestra n. 1 en re menor, op. 15, 1. «Maestoso», 2. «Adagio», 3. «RONDO. Allegro non troppo»

© Shady Farag

Davide Cava

Davide Cava, originari de Torí, Itàlia, va començar els seus estudis musicals als 4 anys. Es va graduar amb els més alts honors en interpretació de piano en el Conservatori Estatal de Torí, on va estudiar amb Luigi Dominici i Marina Scalafioti. Va continuar la seua formació en la Accademia di Pinerolo i en el Talent Music Master Course de Brescia, i va obtindre una beca completa per a la Universitat Metodista del Sud (SMU) de Dallas, on va rebre el Diploma d'Intèrpret i un Màster en Interpretació Pianística amb Joaquín Achúcarro. En 2023, se li va concedir una beca per a un Diploma d'Artista en la Universitat Cristiana de Texas amb Tamás Ungár.

Davide ha guanyat nombrosos premis, inclosa la Medalla de Plata en el Concurs de Piano de la Ciutat de Panamà, i va ser semifinalista en el Concurs Internacional de Piano de Roma. Ha actuat a Europa i Amèrica. En 2024, va debutar en l'Acadèmia Chigiana de Siena i en el Festival d'Úbeda, Espanya. També és solista en la sèrie *Fever's Candlelight*, que inclou tributs a la música clàssica i cinematogràfica.

Arsen Dalibaltayan

PRIMERA FASE. RECITAL

Domenico Scarlatti (1685-1757), Sonata en si menor, K. 87

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 2 en fa major, K.V. 280, 1. «Allegro assai», 2. «Adagio», 3. «Presto»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 17 en si major, op. 62 n. 1

Franz Liszt (1811-1886), d'Années de pèlerinage. Deuxième année. Italie, S. 161, «Après une lecture de Dante (Fantasia quasi Sonata)»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné, (1957), Gra

Enric Granados (1867-1916), de Goyescas op. 11, «L'amor i la mort»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 29 en si bemoll major «Hammerklavier», op. 106, 1. «Allegro», 2. «Scherzo: Assai vivace», 3. «Adagio sostenuto», 4. «Largo – Allegro risoluto»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 2 en si bemoll major, op. 19, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Rondo. Molto allegro»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), Concert per a piano i orquestra n. 3 en re menor, op. 30, 1. «Allegro ma non tanto», 2. «Intermezzo. Adagio», 3. «Finale: Alla breve»

© Antonella Marchionni

Arsen Dalibaltayan

Des del seu debut amb l'orquestra als 9 anys, Arsen Dalibaltayan ha actuat amb èxit a Croàcia, Bòsnia i Hercegovina, Eslovènia, República Txeca, Rússia, Alemanya, Àustria, Itàlia, Portugal, Suïssa, Liechtenstein, Suècia i Singapur.

Ha rebut el Premi del Rector, el Premi del Degà de la Universitat de Zagreb i ha sigut guardonat en molts concursos internacionals de piano en tota Europa.

Arsen Dalibaltayan va acabar els seus estudis amb Jasna Reba a l'Escola de Música "Pavla Markovca" de Zagreb i va continuar els seus estudis amb Ruben Dalibaltayan i Pavel Gililov. Des de 2014, ha sigut becari de l'Acadèmia Internacional de Música del Principat de Liechtenstein i ha participat en les setmanes intensives de música que allí impartixen els professors Milana Chernyavska, Pavel Giliov i Claudio Martines Mehner.

Com a artista resident de la Sala de Concerts Vatroslav Lisinski, està organitzant una sèrie de projectes especials de concerts per a la temporada 2024/2025.

Ruggiero Fiorella

PRIMERA FASE. RECITAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Études-Tableaux*, op. 33, 1. «Allegro non troppo», 6. «Non allegro», 3. «Grave», 9. «Grave»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 32 en do menor, op. 111, 1. «Maestoso - Allegro con brio ed appassionato», 2. «Arietta. Adagio molto semplice e cantabile»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 2 en fa major, KV 280, 1. «Allegro assai», 2. «Adagio», 3. «Presto»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 8 en re bemoll major, op. 27, n. 2

Frédéric Chopin (1810-1849), Balada n. 4 en fa menor, op. 52

Isaac Albéniz (1860-1909), Suite Ibèria III, «El Albaicín»

Sebastián Mariné (1957), Gra

Ígor Stravinski (1882-1971), Tres moviments de Petruixka 1. «Danse russe», 2. «Chez Pétrouchka», 3. «La semaine grasse»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 4 en sol major, op. 58, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 2 en sol menor, op. 16, 1. «Andantino-Allegretto», 2. «Scherzo. Vivace», 3. «Intermezzo. Allegro moderato», 4. «Allegro tempestoso»

© Francesco Tome

Ruggiero Fiorella

Nascut en 2002, Ruggiero Fiorella estudia actualment amb Pavel Gililov, en el Mozarteum de Salzburg, i amb Eliso Virsaladze.

Ruggiero va començar els estudis de piano als 7 anys, graduant-se posteriorment en el Conservatori de Florència. Més avant va obtenir el Màster en el Mozarteum, en la classe de Claudius Tanski, i també va ser tutelat per Riccardo Risaliti a Itàlia.

Ruggiero actua regularment en sales de tota Europa i ha guanyat premis en concursos nacionals i internacionals, incloent-hi el segon premi en el Concurs Internacional Fvg en 2024 i el tercer lloc en el Premi Venezia en 2022. Ha assistit a classes amb músics de renom com Bruno Canino, Jerome Rose, Dmitri Alexeev, i Robert Levin. En 2023 va ser seleccionat per a la Masterclass Alfred Brendel per al fòrum Mozart a Salzburg.

Des de 2017 és membre del Trio ad libitum, grup guanyador en 2021 del Premi Nacional de les Arts. Actualment assisteixen al Màster de Trio en el Mozarteum sota la direcció de Enrico Bronzi.

Juan Pedro García Oliva

PRIMERA FASE. RECITAL

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 18 en mi major, op. 62, n. 2
Claude Debussy (1862-1918), Estampes, L 100, 1. «Pagodes»,
2. «Soirées dans Grenade», 3. «Jardins sous la pluie»
Isaac Albéniz (1860-1909), Ibèria IV, «Málaga»
Johannes Brahms (1833-1897), Variacions sobre un tema de
Paganini, op. 35 (llibre 1)

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Rondó en la menor, KV 511
Sebastián Maríné (1957), Gra
Ludwig van Beethoven (1770-1827), Variacions Eroica, op. 35
Serguei Prokófiev (1891-1953), Sonata n. 7 en si bemoll major, op. 83
1. «Allegro inquieto», 2. «Andante caloroso», 3. «Precipitato»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra
n. 3 en do menor, op. 37, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo.
Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), Concert per a piano i orquestra
n. 3 en re menor, op. 30, 1. «Allegro ma non tanto», 2. «Intermezzo.
Adagio», 3. «Finale. Alla breve»

© Foppe Schut

Juan Pedro García Oliva

Nascut a Espanya en 2001, Juan Pedro García Oliva és un dels jòvens músics clàssics més destacats del seu país i de l'estranger. Entre els premis que ha rebut, es troben el primer premi, el premi del públic, el premi a la millor interpretació de música de cambra i el premi a la millor interpretació de Tu'afa'a de Reza Navamar en el Concurs Europeu de Piano YPF - Gran Premi Yuri Egorov 2022 a Amsterdam.

Ha assistit a nombroses classes magistrals de músics de renom com Pierre-Laurent Aimard, Mikhail Voskresensky, Denis Kozhukhin, Aleksandar Madzar i Eugene Indjic.

Juan Pedro ha actuat en importants sales com Het Concertgebouw i Muziekgebouw als Països Baixos, Teatre Villamarta, Auditori Nacional de Música, Palacio de San Telmo i Auditori ADDA a Espanya, Museu do Orient a Portugal i Blonay a Suïssa.

Actualment estudia amb el professor Boris Berman en la Universitat de Yale. Anteriorment va estudiar a Amsterdam, amb el professor Frank van de Laar, i a Espanya, amb el professor Eduardo Rodríguez.

Fortunato Salvador García Piquer

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 14, KV 457, en do menor, 1. «Molto allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Aleksandr Skriabin (1891-1915), Vals op. 38 en la bemoll major

Serguei Prokófiev (1886-1953), Sonata n. 7 en si bemoll major, op. 83
1. «Allegro inquieto», 2. «Andante caloroso», 3. «Precipitato»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 18 en mi bemoll major, op. 31, n. 3, 1. «Allegro», 2. «Scherzo. Allegretto vivace», 3. «Menuetto. Moderato e grazioso», 4. «Presto con fuoco»

Isaac Albéniz (1860-1909), Suite Ibèria I, «El puerto»

Sebastián Mariné (1957), Gra

Frédéric Chopin (1810-1849), Dos nocturns op. 62, n. 17 en si major i n. 18 en mi major

Frédéric Chopin (1810-1849), Scherzo n. 2 en si bemoll major, op. 31

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do menor, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Franz Liszt (1811-1886), Concert per a piano i orquestra n. 1 en mi bemoll major, S 124, 1. «Allegro maestoso», 2. «Quasi adagio», 3. «Allegretto vivace. Allegro animato», 4. «Allegro marziale animato»

© Karl Arras

Fortunato Salvador García Piquer

Fortunato Salvador García Piquer va començar la seua carrera musical en el Centre d'Ensenyances Artístiques Professionals de Música d'Onda, Espanya, especialitzant-se en clarinet i piano. Es va graduar amb la màxima distinció i va obtindre el Premi a l'Excel·lència en estudis de piano en 2018.

En 2022, va obtindre la seua llicenciatura en el Conservatori Superior de Música "Salvador Seguí" (Castelló) amb alta distinció i el Premi a l'Excel·lència Acadèmica del Ministeri d'Educació valencià, estudiant amb Juan Carlos Cornelles. En 2024, es va graduar cum laude en un màster en Interpretació de Música Clàssica en l'Acadèmia de Música i Teatre d'Estònia amb Mihkel Poll i Ivori Ilja, i ara cursa un doctorat allí.

Ha assistit a classes magistrals amb Angela Hewitt, Dina Yoffe o Till Fellner, entre altres. Va ser semifinalista en l'IX Concurs M. K. Čiurlionis (2023), finalista en el Concurs Gabriel Teruel (2022), segon premi en Laine Metsa (2021), primer premi en Heljo Sepp (2022) amb una beca, premi absolut en el Concurs de Piano YAMAHA (2024) i primer premi en el Concurs de Solistes EAMT (2023) i X Eesti Pianistide Konkurss (2024).

Yungyung Guo

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Andante en fa major, KV 616

Béla Bartók (1881-1945), Tres estudis per a piano, op. 18, Sz 72, n. 3
«Rubato. Tempo giusto, capriccioso»

Béla Bartók (1881-1945), Tres estudis per a piano op. 18, Sz 72, n. 2
«Andante sostenuto»

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11, «Quejas o la maja y el ruiseñor»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 5 en fa sostingut major, op. 15, n. 2

Maurice Ravel (1875-1937), Gaspard de la nuit, M 55, «Ondine»

György Ligeti (1923-2006), Díhuit estudis per a piano, n. 11,
«En suspens»

György Ligeti (1923-2006), Díhuit estudis per a piano, n. 13,
«L'escalier du diable»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), 33 variacions sobre un vals d'Anton Diabelli, op. 120

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 2 en si bemoll major, op. 19, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Rondo. Molto allegro»

GRAN FINAL

Robert Schumann (1810-1856), Concert per a piano i orquestra en la menor, op. 54, 1. «Allegro affettuoso», 2. «Intermezzo. Andantino grazioso», 3. «Allegro vivace»

Yungyung Guo

Aclamada com una “estrela en ascens” (BNN Breaking), la pianista xinesa Yungyung Guo ha actuat en escenaris com l'Òpera de Sídney i l'Auditori Simfònic de Shanghái. Ha actuat amb orquestres com la Simfònica de Sídney, la Filharmònica de la Ciutat de Mèxic i la Filharmònica de Shanghái, treballant amb directors com Benjamin Northey, Umberto Clerici i Scott Yoo. Com a músic de cambra, ha actuat amb el violoncellista Li-Wei Qin.

Yungyung ha guanyat el 3er lloc en el Concurs Internacional de Piano de Sídney, el 1r en el Concurs Internacional de Piano de Gurwitz i el 2n en el Concurs Internacional de Piano de Nova Orleans. També ha sigut guardonada amb el Premi Bao Gang i amb nombroses beques de prestigi.

Nascuda a Hong Kong, actualment estudia amb Moye Chen en el Conservatori de Shanghái. Els compromisos de Yungyung en la temporada 2024-25 inclouen concerts a Corea del Sud i els Estats Units, així com actuacions amb les orquestres filharmòniques de Ciutat de Mèxic i Louisiana.

Nabeel Hayek

PRIMERA FASE. RECITAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sis variacions en fa major, op. 34

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 11 en sol menor, op. 37, n. 1

Johannes Brahms (1833-1897), Set fantasies, op. 116

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Rondó en re major, KV 485

Sebastián Maríné (1957), Gra

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11, «Quejas o la maja y el ruiseñor»

Béla Bartók (1881-1945), Dance Suite, BB. 86b, Sz. 77

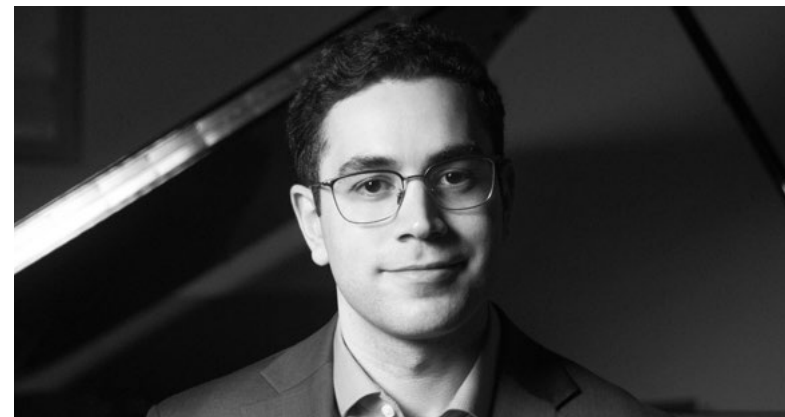
Franz Liszt (1811-1886), Réminiscences de Norma, S. 394, «Grand Fantasie»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 4 en sol major, op. 58, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Johannes Brahms (1833-1897), Concert per a piano i orquestra n. 1 en re menor, op. 15, 1. «Maestoso», 2. «Adagio», 3. «Rondo. Allegro non troppo».

Nabeel Hayek

Nabeel Hayek es va llicenciar en l'Escola de Música Buchmann-Mehta, on va estudiar amb Arie Vardi i Asaf Zohar, i té un màster per la Juilliard School, amb Julian Martin. Des de 2017, Hayek té com a mentor Murray Perahia. Amb vista al futur, continuarà estudiant en l'escola Juilliard per a obtenir el títol de doctor en Arts Musicals.

Guardonat en diversos concursos, ha guanyat premis en tots els certàmens més importants d'Israel. Ha actuat amb orquestres com la Simfònica de Jerusalem, l'Orquestra de Cambra d'Israel i l'Orquestra de Cambra de Galilea, sota la batuta de directors com Uri Segal i Saleem Ashkar. Ha oferit recitals a Europa, Àsia i Amèrica del Nord, i ha actuat per a la Societat Internacional de Música Arthur Rubinstein i la Filharmònica d'Israel.

Nabeel Hayek és un músic de cambra actiu i pianista col·laborador amb una àmplia experiència, i continua ampliant el seu repertori com a solista amb una gran passió per la música contemporània i del segle XX.

Hyelee Kang

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), 9 variacions en re major sobre un minuet de Duport, KV 573

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 16 en mi bemoll major, op. 55, n. 2

Frédéric Chopin (1810-1849), Rondó en mi bemoll major, op. 16

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11, «Quejas o la maja y el ruiseñor»

Maurice Ravel (1875-1937), Miroirs, «Alborada del gracioso»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 6 en fa major, op. 10, n. 2, 1. «Allegro», 2. «Allegretto», 3. «Presto»

Sebastián Maríné (1957), Gra

Robert Schumann, (1810-1856), Sonata n. 1 en fa sostingut menor, op. 11, 1. «Un poco adagio-Allegro vivace», 2. «Aria», 3. «Scherzo e intermezzo: Allegrissimo», 4. «Final: Allegro un poco maestoso»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 2 en si bemoll major, op. 19, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Rondo. Molto allegro»

GRAN FINAL

Frédéric Chopin (1810-1849), Concert per a piano i orquestra n. 2 en fa menor, op. 21, 1. «Maestoso», 2. «Larghetto», 3. «Allegro vivace»

© Jungsik Ko

Hyelee Kang

La pianista Hyelee Kang va obtenir reconeixement internacional com a finalista en el 63é Concurs Internacional de Piano Ferruccio Busoni. Va ser nomenada la primera Becària Austríaca-Coreana de Jovens Músics i va rebre suport del DAAD i la Fundació Clavar-te.

Va guanyar el primer premi en el Concurs Internacional de Viena, a Bakú, i va rebre elogis del president del jurat, Farhad Badalbeyli. Hyelee va debutar com a Jove Talent Kumho, guanyant els primers premis en concursos nacionals, inclòs el prestigiós Concurs Chopin de Corea. Es va graduar en la Universitat Nacional de Seül amb els més alts honors i va guanyar el Gran Premi en el 7é Concurs Liszt de Corea, debutant a la Sala de Concerts Liszt de Budapest.

Hyelee ha sigut guardonada en nombrosos concursos de prestigi, com el Concurs Chopin d'Àsia-Pacífic, el Concurs Anton Bruckner, el Concurs Karlrobert Kreiten i el Concurs Internacional Jacob Flier.

Va estudiar amb el professor Hee-Sung Joo i el professor Pavel Gililov i actualment està cursant el Konzertexamen en la Hochschule für Musik und Tanz Köln amb el professor Claudio Martínez Mehner i Nina Tichman.

Uladzislau Khandohi

PRIMERA FASE. RECITAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 24 en fa sostingut major, op. 78, 1. «Adagio cantabile - Allegro ma non troppo», 2. «Allegro vivace»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 13 en do menor, op. 48, n. 1

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11
«Quejas o la maja y el ruiseñor»

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), Variacions sobre un tema de Corelli, op. 42

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Adagio en si menor, KV 540

Robert Schumann (1810-1856), Estudis simfònics, op. 13

Aleksandr Skriabin (1872-1915), Masurca op. 25, n. 3

Camille Saint-Saëns (1835-1921), Dansa macabra, op. 40, arr. de Franz Liszt (1811-1886) i Vladimir Horowitz (1903-1989)

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 1 en do major, op. 15, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 2 en sol menor, op. 16, 1. «Andantino - Allegretto», 2. «Scherzo. Vivace», 3. «Intermezzo. Allegro moderato», 4. «Allegro tempestoso»

© Misha Evtuh

Uladzislau Khandohi

Uladzislau Khandohi (Minsk, 2001) procedix d'una família de músics famosos pel seu mestratge amb el dulcimer. Va començar a prendre classes de piano als set anys i prompte va obtindre reconeixement. Als 10 va guanyar el Gran Premi del Concurs Obert Mendzelevskaya de Mogilev. Va continuar el seu èxit, guanyant el Concurs Sviridov a Sant Petersburg en 2012 i diversos premis internacionals, inclòs el primer lloc en el Festival Astana Piano Passion en 2014.

Khandohi va aconseguir el reconeixement mundial en 2016, convertint-se en finalista del Concurs Gina Bachauer i llançant el seu àlbum debut amb Melodiya. En 2020 es va matricular en el Conservatori Estatal de Moscou, guanyant posteriorment prestigiosos concursos com els de Ferrol i Sanremo. Va ser finalista en el Concurs de Piano Cliburn en 2022 i va guanyar el segon premi en el Concurs Internacional de Piano de Sídney en 2023.

En 2024 va collir nous èxits amb segons premis a Barcelona i Vigo, primers premis en el Concurs Acarones, Concurs Dinu Lipatti i CIPCE d'Espanya. Actualment estudia a l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid.

Jiyoung Kim

PRIMERA FASE. RECITAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 30 en mi major, op. 109, 1. «Vivace ma non troppo», 2. «Prestissimo», 3. «Gesangvoll, mit innigster Empfindung. Andante molto cantabile ed espressivo»

Isaac Albéniz (1860-1909), Suite Ibèria II, «Triana»

Maurice Ravel (1875-1937), Miroirs, II. «Oiseaux tristes», III. «Une barque sur l'océan», IV. «Alborada del gracioso»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 14 en do menor, KV 457, 1. «Molto allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 14 en fa sostingut menor, op. 48, n. 2

Serguei Prokófiev (1891-1953), Sonata n. 8 en si bemoll major, op. 84, 1. «Andante dolce», 2. «Andante sognando», 3. «Vivace»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 4 en sol major, op. 58, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo vivace»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), Concert per a piano i orquestra n. 2 en do menor, op. 18, 1. «Moderato», 2. «Adagio sostenuto», 3. «Allegro scherzando»

© Pino Studio

Jiyoung Kim

Jiyoung Kim és una pianista sud-coreana establida a Alemanya. Ha rebut els màxims guardons en importants concursos internacionals, com el tercer premi en el Concurs Internacional de Piano Maj Lind, i premis en els concursos Jacob Flier, Munic Steinway, Mendelssohn, Tallinn, Bösendorfer USASU, Shigeru Kawai i Tchaikovsky Young Musicians, així com el premi Prina Salzman.

Va debutar com a solista en el Carnegie Hall i ha actuat en importants sales com la Gewandhaus de Leipzig, la Konzerthaus de Berlín, la Sala de Concerts d'Estònia i el Centre d'Arts de Seül. Com a Jove Artista de Gyeonggi i artista resident, ha sigut elogiada per la seua profunditat musical.

Després del seu debut orquestral als 9 anys, Kim ha actuat amb importants orquestres com la Konzerthausorchester Berlin, la Filharmònica de Hèlsinki i altres. En 2024, es va publicar la seua gravació de Études Op. 8 de Scriabin i Miroirs de Ravel.

Va obtenir la seua llicenciatura en la Universitat Nacional de Seül i va completar el seu màster i Meisterklasse a Munic. Actualment està cursant un màster en Nova Música a Munic amb el professor Antti Siirala i un Meisterklassenexamen a Leipzig amb el professor Gerald Fauth.

Emin Kiourktchian

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 8 en re major, KV 311, 1. «Allegro con spirito», 2. «Andantino con espressione», 3. «Rondeau. Allegro»

Féliks Blumenfeld (1863-1931), Estudi per a la mà esquerra, op. 36

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 8 en re bemoll major, op. 27, n. 2

Isaac Albéniz (1860-1909), Navarra

Serguei Prokófiev (1891-1953), Sonata n. 3 en la menor, op. 28, 1, «Allegro tempestoso-Moderato-Allegro tempestoso-Moderato-Più lento-Più animato-Allegro I- Poco più mosso»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Mariné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), 32 variacions en do menor, WoO 80

Franz Schubert (1797-1828), Wanderer-Fantasie en do major, D 760, 1. «Allegro con fuoco ma non troppo», 2. «Adagio», 3. «Presto», 4. «Allegro»

Aleksandr Skriabin (1872-1915), Sonata n. 3 en fa sostingut menor, op. 23, 1. «Dramatico», 2. «Allegretto», 3. «Andante», 4. «Presto con fuoco»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 5 en mi bemoll major, Emperador, op. 73, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893), Concert per a piano i orquestra n. 1 en si bemoll menor, op. 23, 1. «Allegro non troppo e molto maestoso. Allegro con spirito», 2. «Andantino semplice», 3. «Allegro con fuoco»

© Fernando Maselli

Emin Kiourktchian

Emin Kiourktchian Tedtoev, nascut a Còrdova, prové d'una família amb una sòlida herència musical. Va començar el seu trajecte musical als 6 anys amb la seua mare, la pianista Larisa Tedtoeva. Malgrat la seua curta edat, ha realitzat nombroses actuacions per Andalusia i participat en diversos festivals.

A l'abril de 2021, va guanyar el XL Concurs Nacional de Jòvens Pianistes Ciutat d'Albacete i va ser admés per a estudiar a l'Escola Reina Sofia de Madrid amb la professora Milana Chernyavska. També ha rebut classes magistrals de pianistes de renom com Elizabeth Leonskaja, Rena Shereshvskaya, Boris Berman, Vladimir Ovchinnikov i Claudio Martínez Mehner. Al maig de 2018, va interpretar el Concert per a piano núm. 19 de Mozart amb la Filharònica de Màlaga, dirigida pel mestre Manuel Hernández Silva. A l'abril de 2019, va interpretar el Concert per a piano núm. 3 de Beethoven a l'Auditori Víctor Villegas de Múrcia.

Al novembre de 2023 va guanyar el primer premi en el concurs Frechilla-Zuloaga de Valladolid, i al juny de 2024 va guanyar el tercer premi en el Concurs Internacional Ciutat de Màlaga.

Antoni Kleczek

PRIMERA FASE. RECITAL

Domenico Scarlatti (1685-1757), Sonata en re menor, K. 213, Sonata en la major, K. 24

Isaac Albéniz (1860-1909), de Suite Iberia II, «Rondeña»

Karol Szymanowski (1882-1937), de Masques op. 34, «Serenata de Don Juan »

Frédéric Chopin (1810-1849), Variacions sobre el tema «Là ci darem la mano», op. 2 en si bemoll major

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Mariné, (1957), Gra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), de la Sonata K.V. 333 en si bemoll major, 1. «Allegro»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 26 en mi bemoll major, op. 81a, «Els adeus», 1. «Das Lebewohl – Adagio. Allegro». 2. «Abwesenheit– Andante espressivo», 3. «Das Wiedersehen – Vivacissimamente»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 16 en mi bemoll major, op. 55 n. 2.

Frédéric Chopin (1810-1849), Sonata n. 3 en si menor, op. 58, 1. «Allegro maestoso», 2. «Scherzo», 3. «Largo», 4. «Final. Presto non tanto»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 1 en do major, op. 15, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do major, op. 26, 1. «Andante – Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro ma non troppo»

© Jarosław Kleczek

Antoni Kleczek

The Nova York Concert Review ha descrit a Antoni Kleczek com un pianista que “posseïx una maduresa musical molt superior a la seua edat”. Antoni ha guanyat els primers premis en nombrosos concursos internacionals de piano, com el Concurs Chopin d'Hannover, el Concurs Arthur Rubinstein in memoriam de Bydgoszcz, el Concurs Chopin de la Fundació Kosciuszko de Washington D. C., el Concurs Chopin de Szafarnia i el Concurs Bach de Rosalyn Tureck de Nova York, així com el Concurs Nacional Chopin de Varsòvia.

Antoni ha actuat com a solista amb la Filharmònica de Varsòvia, l'Orquestra Sinfonia Iuventus de Polònia i la Filharmònica Nacional de Washington DC, i ha tingut el privilegi de treballar en classes magistrals o lliçons amb pianistes com Horaci Gutiérrez, Piotr Paleczny, Kirill Gerstein i Jeffrey Swann, entre altres.

Actualment, Antoni estudia de manera privada amb el Dr. Martin Labazevitch a Washington D. C. i és becari de la Fundació Chopin dels Estats Units per segon any.

Rafael Kyrychenko

PRIMERA FASE. RECITAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 30 en mi major, op. 109, 1. «Vivace ma non troppo», 2. «Prestissimo» 3. «Gesangvoll, mit innigster Empfindung. Andante molto cantabile ed espressivo»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 8 en re bemoll major, op. 27, n. 2

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11
«Quejas o la maja y el ruiseñor»

Franz Liszt (1811-1886), Mephisto Waltz, n. 1, S 514

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 13 en si bemoll major, KV 333, 1. «Allegro», 2. «Andante cantabile», 3. «Allegretto grazioso»

Modest P. Mússorgski (1839-1881), Quadres d'una exposició «Promenade», 1. «Gnomus-Promenade», 2. «Il vecchio castello-Promenade», 3. «Tuileries», 4. «Bydlo», 5. «Ballet dels pollets a les seues closques», 6. «Samuel Goldenberg und Schmuyle-Promenade», 7. «Limoges : le marché», 8. «Catacombae. Sepulchrum romanum», 9. «La cabana amb potes de gallina (Baba lagà)», 10. «La gran porta de Kiev»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 5 en mi bemoll major, Emperador, op. 73, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do major, op. 26, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro ma non troppo»

© Julia Eva Severinsen

Rafael Kyrychenko

Rafael Kyrychenko, guanyador de nombrosos premis internacionals, va nèixer a les Açores i va començar els seus estudis als 5 anys amb la seua mare, Cristina Pliousnina. Va guanyar el seu primer premi internacional als 8 anys a Palma, Espanya. Des de llavors, ha obtingut premis a Dinamarca, Portugal, Espanya, Itàlia, França, Estònia, San Marino, Xipre i els Estats Units. Rafael ha estudiat amb professors de renom com Philippe Entremont, Dmitry Bashkirov i Maria João Pires, i ha participat en prestigioses classes magistrals.

Ha actuat en llocs tan distingits com l'Auditori Nacional de Madrid, el Palau de la Música Catalana i la Salle Cortot, i ha treballat amb directors com Vassily Sinaisky, Andris Poga i Michael Schønwandt. Rafael és llicenciat amb gran distinció pel Real Conservatori de Brussel·les i va estudiar en la Chapelle Musicale Regne Elisabèth i a l'Escola Superior Reina Sofia amb la professora Milana Chernyavska.

Tiantuo Li

PRIMERA FASE. RECITAL

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1893), Méditation, op. 72, n. 5

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Fantasia en sol menor, op. 77

Aleksandr Skriabin (1872-1915), Tres estudis op. 65, n. 1. «Allegro fantastico»

Isaac Albéniz (1860-1909), «Navarra»

Ferruccio Busoni (1866-1924), Xacona en re menor de la partita per a violí n. 2, BWV 1004, de Johann Sebastian Bach

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 9 en si bemoll major, op. 32, n. 1

Sebastián Mariné (1957), Gra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Fantasia en re menor, K 397

Marc-André Hamelin (1961), Dotze estudis en totes les tonalitats menors, n. 12, en la bemoll menor, «Prelude and Fugue»

Modest P. Mússorgski (1839-1881), Quadres d'una exposició «Promenade», 1. «Gnomus-Promenade», 2. «Il vecchio castello-Promenade», 3. «Tuileries», 4. «Bydlo», 5. «Ballet dels pollets a les seues closques», 6. «Samuel Goldenberg und „Schmuyle“-Promenade», 7. «Limoges : le marché», 8. «Catacombae. Sepulchrum romanum», 9. «La cabana amb potes de gallina (Baba lagà)», 10. «La gran porta de Kiev»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 1 en do major, op. 15, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1893), Concert per a piano i orquestra n. 1 en si bemoll menor, op. 23, 1. «Allegro non troppo e molto maestoso. Allegro con spirito», 2. «Andantino semplice», 3. «Allegro con fuoco»

Tiantuo Li

El pianista xinès Tiantuo Li (Hangzhou) va començar el seu viatge musical als 4 anys i va debutar als 5. Ha actuat en escenaris de prestigi com el Gran Teatre de Shanghái i la Sala de Concerts He Luting. Entre les seues col·laboracions orquestrals s'inclouen el Segon Concert de Chopin amb la Simfònica de Santa Mónica (2019) i el Primer Concert de Txaikovsky amb la Filharmònica de Shanghái (2020) sota la direcció del mestre Xiao'ou Zhao. Recentment ha actuat en concerts amb les orquestres simfòniques de Shenzhen i Wuxi.

Actualment cursa la seua llicenciatura en el Conservatori de Música de Shanghái amb Moye Chen, i es va graduar summa cum laude a la seua escola secundària afiliada, on va estudiar amb Yunlin Yang.

Tiantuo ha sigut guardonat en el Concurs Internacional de Piano WPTA d'Espanya (1r) i en el Concurs Internacional de Piano de l'Associació Mundial de Professors de Piano (2n). Entre els seus premis també s'inclouen victòries en el Shenzhen Piano Open i en la "Copa Tsinghai", així com el reconeixement de les Audicions de Beques Yamaha.

Amb brillantor tècnica i profunditat expressiva, continua consolidant-se com un artista en ascens.

Danylo Saienko

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Allegro en si bemol major, K.V. 400

Franz Liszt (1811-1886), de 12 Études d'exécution transcendante, n. 11 «Harmonies du soir»; n. 12 «Chasse-neige»

Enric Granados (1867-1916), de Goyescas op. 11, «Els compliments»

Béla Bartók (1881-1945), Sonata, Sz. 80, 1. «Allegro moderato», 2. «Sostenuto e pesante», 3. «Allegro molto»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 31 en la bemoll major, op. 110, 1. «Moderato cantabile, molto espressivo», 2. «Allegro molto», 3. «Adagio, ma non troppo», 4. «Fuga. Allegro, ma non troppo»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 4 en fa major, op. 15 n.1

Robert Schumann (1810-1856), Sonata n. 3 en fa menor, op. 14, 1. «Allegro», 2. «Scherzo. Molto comodo», 3. «Quasi Variazioni. Andantino de Clara Wieck», 4. «Prestissimo possibile»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 5 en mi bemoll major «Emperador», op. 73, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Johannes Brahms (1833-1897), Concert per a piano i orquestra n. 2 en si bemoll major, op. 83, 1. «Allegro non troppo», 2. «Allegro appassionato», 3. «Andante», 4. «Allegretto grazioso»

© Eliza Laginova

Danylo Saienko

Danylo Saienko, nascut en 1991 a Lviv, Ucraïna. Després d'estudiar a l'Escola de Música Especialitzada S. Krushelnytska a la seua ciutat natal amb Yuriy Moysak, va continuar la seua formació en l'Acadèmia Nacional de Música Mykola Lysenko amb Jozef Ermin. Més avant va perfeccionar les seues habilitats en la Hochschule für Musik und Theater d'Hamburg i Rostock amb els professors Anna Vinnitzka i Mattias Kirschner, i actualment estudia en el Real Conservatori d'Anvers amb el professor Serguei Edelmann.

Com a pianista, Danylo ha obtingut importants reconeixements en nombrosos concursos internacionals. Ha sigut guardonat amb primers premis en el Concurs Maria Canals de Barcelona (2015), el Palma d'Or IPC (Finale-Ligure, Itàlia, 2023), el Concurs Internacional de Piano de l'Ile de France (Maison Laffite - París 2022), el tercer premi en el Concurs de Piano I.J.Paderewski en Bydgoszcz (Polònia 2022) i altres.

La seua impressionant carrera com a intèrpret li ha portat per tota Europa i més enllà, on és elogiat per la seua destresa tècnica i les seues expressives interpretacions.

A més de la seua carrera com a intèrpret, Danylo també participa en diversos projectes com a pianista i compositor de jazz-fusió.

Eugenia Sánchez Durán

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 4 en mi bemoll major, KV 282, 1. «Adagio», 2. «Menuetto I. Menuetto II», 3. «Allegro»

Frédéric Chopin (1810-1849), Scherzo n. 4 en mi major, op. 54

Maurice Ravel (1875-1937), Gaspard de la nuit, «I. Ondine»

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11, «Los requiebros»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 26 en mi bemoll major, op. 81a, Les adieux, 1. «Das Lebewohl - Adagio. Allegro», 2. «Abwesenheit - Andante espressivo», 3. «Das Wiedersehen - Vivacissimamente»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 5 en fa sostingut major, op. 15, n. 2

Franz Liszt (1811-1886), Sonata en si menor, S 178, «Lento assai - Allegro energico - Andante sostenuto - Quasi adagio - Allegro energico - Stretta quasi Presto - Presto - Andante sostenuto - Allegro moderato - Lento assai»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Concert per a piano i orquestra n. 2 en si bemoll major, op. 19
1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Rondo. Molto allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do major, op. 26, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro ma non troppo»

© Michal Novák

Eugenia Sánchez Durán

Va nèixer a Múrcia (Espanya) en 2004 i estudia amb el professor Leo de María i el mestre Leonel Morales en la Universitat Alfons X el Savi de Madrid.

Ha guanyat alguns premis a Espanya i a l'estranger, entre ells el Primer Premi en el XXII Concurs Internacional de Piano de Compositors Espanyols en Les Fregues (Madrid), el Premi Preisträgerkonzert en la Internationale Sommerakademie de la Universitat Mozarteum de Salzburg (2022) i el Quart Premi en el Concurs Internacional de Piano de Épinal (2025).

Convidada per a interpretar en la Max-Schlereth Saal dins del Festival Internacional de Salzburg en 2022, ha actuat també en importants sales com el Carnegie Hall de Nova York (els EUA), el Shenzhen Concert Hall (la Xina), el Solitär Hall de Salzburg (Àustria), la Filharmònica Eslovaca (Eslovàquia) i el Théâtre de La Rotonde (França).

A més, ha rebut classes magistrals de professors com Pavel Gililov, Natalia Trull, John Perry, Sa Chen, Enrico Pastura i Andrea Bonata.

Natalie Schwamova

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n. 12 en fa major, K.V. 332, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Enrique Granados (1867-1916), de Goyescas, op. 11 «Quejas, o la maja y el ruiseñor»

Karol Szymanowski (1882-1937), de Masques, op. 34 «Serenade de Don Juan»

Alexander Scriabin (1872-1915), Sonata n. 4 en fa sostenido mayor, op. 30, 1. «Andante», 2. «Prestissimo volando»

SEGUNDA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturno n. 8, op. 27 n. 2 en re bemol mayor

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 24 en fa sostenido mayor, op. 78, 1. «Adagio cantabile», 2. «Allegro vivace»

Claude Debussy (1862-1918), Estampes, 1. «Pagodes», 2. «Soirée dans Grenade», 3. «Jardins sous la pluie»

Sergey Rachmaninov (1873-1943), Sonata n. 2, op. 36, en si bemol menor, 1. Allegro agitato», 2. «Non allegro», 3. «Allegro molto»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 1 en do mayor, op. 15, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Frédéric Chopin (1810-1849), Concert per a piano i orquestra n. 1 en mi menor, op. 11, 1. «Allegro maestoso», 2. «Romance. Larghetto», 3. «Rondo. Vivace»

Natalie Schwamova

Ha sigut premiada en més de 20 concursos internacionals, entre els quals hi ha el primer premi en el Concurs Chopin de Marienbad (del qual és la guanyadora més jove); el segon premi en el Concurs Smetana i el primer premi en el Concurs de la Societat de Concerts d'Alacant. Va ser una de les participants més joves en el Concurs Chopin de Varsòvia al 2015.

Ha actuat com a solista amb importants orquestres a Europa i Amèrica, com ara la Filharmònica de Pilsen, la Filharmònica de Cambra de Praga, o la Filharmònica Bohuslav Martinu. Ha ofert recitals a l'Auditori Nacional de Madrid, al Palau de la Música Catalana i a la sala Filharmònica Nacional de Varsòvia, i enguany va debutar a la Filharmònica de Berlín. El 2023 va rebre el premi a l'alumna més excel·lent de la seua càtedra, entregat per Sa Majestat la Reina Sofia.

Va començar els seus estudis de piano als sis anys a Praga, i s'hi va formar amb Pia Sebastiani, Milan Langer i Frantisek Maly. Actualment, estudia a l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, on va ser alumna de Dmitri Bashkurov, i continua la seua formació amb Milana Chernyavska, Claudio Martínez Mehner i Denis Lossev.

Yifan Wu

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Adagio en do major, K 617a

Robert Schumann (1810-1856), Dichterliebe, «Im wunderschönen Monat Mai», op. 48, n. 1 (arr. de Yifan Wu)

Robert Schumann (1810-1856), Sonata n. 1 en fa sostingut menor, op. 11, 1. «Un poco adagio - Allegro vivace», 2. «Aria. Senza passione, ma espressivo», 3. «Scherzo. Allegrissimo», 4. «Finale. Allegro un poco maestoso»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 13 en mi bemoll major, op. 27, n. 1, Quasi una fantasia, 1. «Andante-Allegro-Andante», 2. «Allegro molto e vivace», 3. «Adagio con espressione», 4. «Allegro vivace»

Enrique Granados (1867-1916), Goyescas, op. 11, «Quejas o la maja y el ruiseñor»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 8 en re bemoll major, op. 27, n. 2

Robert Schumann (1810-1856), Kreisleriana, op. 16 (versió de 1838), 1. «Äußerst bewegt», 2 «Sehr innig und zu rasch», 3. «Sehr aufgeregt», 4. «Sehr langsam», 5. «Sehr lebhaft», 6. «Sehr langsam», 7. «Sehr rasch», 8. «Schnell und spielend»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 3 en do menor, op. 37, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Franz Liszt (1811-1886), Concert per a piano i orquestra n. 1 en mi bemoll major, S 124, 1. «Allegro maestoso», 2. «Quasi adagio», 3. «Allegretto vivace - Allegro animato», 4. «Allegro marziale animato»

© Ying Lu

Yifan Wu

El jove artista de Steinway Yifan Wu ha deixat la seua petjada musical en diverses sales de concerts després d'aconseguir premis en alguns prestigiosos concursos internacionals, com el primer premi del Concurs Internacional de Piano de Singapur i el quint premi del Concurs Internacional de Concerts per a Piano de Shenzhen, la Xina. Des de llavors, ha oferit recitals en molts llocs de la Xina i de l'estranger.

Les seues actuacions de concert amb l'Orquestra Simfònica de Shenzhen, l'Orquestra Filharmònica de Shanghai i l'Orquestra Filharmònica de Wuhan van ser molt elogiades pel públic.

En l'estiu de 2024, va assistir a l'Estiu del Piano organitzat pel pianista Vladimir Feltsman. Durant este esdeveniment, va ser guardonat amb el primer premi del Concurs Internacional de Piano Jacob Flier i va ser convidat per la Fundació de Piano Feltsman per a fer el seu debut en el Carnegie Weill Hall amb el seu programa All-Schumann al març de 2025.

Min Joo Yi

PRIMERA FASE. RECITAL

Isaac Albéniz (1860-1909), de Suite Iberia III, «L'Albaicín»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Sonata n. 6, op.10 n. 2, en fa major, 1. «Allegro», 2. «Allegretto», 3. «Presto»

Frédéric Chopin (1810-1849), Nocturn n. 13, op. 48 n. 1 en do menor

Johannes Brahms (1833-1897), Variacions sobre un tema de Paganini, op. 35, 1r quadern

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sebastián Maríné (1957), Gra

Frédéric Chopin (1810-1849), Polonesa «Heroica» op. 53 en la bemoll major

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Sonata n.18, K.V. 576 en re major, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»

Robert Schumann (1810-1856), Carnaval, op. 9, 1. «Préambule», 2. «Pierrot», 3. «Arlequin», 4. «Valse noble», 5. «Eusebius», 6. «Florestan», 7. «Coquette», 8. «Réplique», 9. «Sphinxes», 10. «Papillons», 11. «A.S.C.H.-S.C.H.A. (Lettres danzantes)», 12. «Chiarina», 13. «Chopin», 14. «Estrella», 15. «Reconnaissance», 16. Pantalon et Colombine», 17. «Valse allemande», 18. «Intermezzo: Paganini», 19. «Aveu», 20. «Promenade», 21. «Pause», 22. «Marche des Davidsbündler contre les Philistins»

FINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 37 en do menor, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1893), Concert per a piano i orquestra n. 1 en si bemoll menor, op. 23, 1. «Allegro», 2. «Andantino», 3. «Allegro»

© Cameron Yi

Min Joo Yi

La pianista coreà-estatunidenc Min Joo Yi és candidata al Doctorat en Interpretació Pianística sota la tutela del professor Yong-Hi Moon en el Conservatori Peabody, on també va completar el Màster en Música i el Grau en Interpretació Pianística, i on és assistent graduada en acompanyament. Va obtenir la seua Llicenciatura en Ecologia i Biologia Evolutiva en la Universitat de Princeton, així com un certificat en interpretació musical.

Les seues actuacions han captivat al públic dels Estats Units i Europa, especialment a la Sala Tchaikovsky de Moscou, el Kennedy Center de Washington D. C., el Klavierhaus de Nova York, el Hilbert Circle Theater d'Indianapolis, el Miami New World Center i l'Auditori Rostropovich de París. Entre els seus concerts destaquen les seues actuacions amb la Mélo'dix Orchestre Symphonique de Nanterre, l'Orquestra Simfònica de la Universitat de Puget Sound i la New World Indianapolis Youth Orchestra. També ha sigut reconeguda en el Concurs Gurwitz 2024 (Premi del Jurat), el Concurs Tchaikovsky 2023 (cuartofinalista), el Concurs de Verona 2022 (finalista en solista), la Beca Caswell i Constance Caplan per al Desenrotllament Professional 2020-2021 (guanyadora) i el Concours International Piano Campus 2019 (Medalla de Bronze).

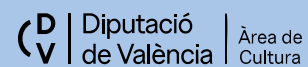
MÉS INFORMACIÓ

Concurs Internacional de Piano de València Iturbi
Servei de Cultura,
Àrea de Cultura de la Diputació de València
C/ Corona 36_46003 València
96 388 31 79
pianoiturbi@divales
pianoiturbi.divales

Programació subjecta a possibles canvis.
Informació actualitzada en pianoiturbi.divales

03/06/2025

ORGANITZA:

COL·LABOREN:

**XXIII
CONCURS
INTERNACIONAL
DE PIANO
DE VALÈNCIA
ITURBI**

4 al 13 de juny de 2025

Palau de la Música de València

14 de juny de 2025

Teatre Principal de València

pianoiturbi.dival.es

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

València és *música*

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

